

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Opinio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

A D D I T I O.

Oleum.

Oleum non sacrum additum sacro fit sacrum, modo
quantitas non sit minor, vel certè non sit notabiliter major.
Vide Sylv. verbo *Aqua benedicta* *quæst.* 3. Oleum paulatim
& in minori quantitate miscendum esse, ait Coron. *4.*
extr. unctio, nis 7. non fieri benedictum ait, additum oleum
nisi ad invicem fiat identificatio, id est, nisi omnes minimæ
partes se contingant. Vid. text. & gl. *cap. quod in dubio,*
consecr. Eccles. vel altar.

Oleo chrisimatis potest ager de licentia Episcopi usque
Vide Innocent. *l. ep. 1.*

Opinio:

Vide v. *Dubium.*

Opinio est assensus cum formidine de opposito.

Quæres: An confessario inter duas opiniones probabiliter
liceat sequi minus probabilem. Cajet. & Sylv. *in v. opinio*
& Sot. *l. 3. de jure et just. quæst. 6. art. 3.* docent, eam tantum
sequendam, quæ judicio DD. probabilior est, alioquin non
fore tutum in conscientia. Ratio Cajet. est, quia qui sequitur
opinionem minus probabilem, cum sequatur regulam
dubiam & incertam, exponit se periculo errandi. Nota primò,
non agi hic de opinionibus speculativis, sed de practicas
tantum & moralibus: & quatenus non in scholis exercitii
causa tractantur, sed quatenus extra illas executioni man-
dantur. Nota secundò, aliud est, esse probabiliores opinio-
nem, & aliud, esse tutiorem. Resp. ergo cum Nav. *cap. 77. nu.*
180 & 288. Sum. in v. opinio, & aliis, Confessarium posse eli-
gere minus probabilem sententiam, relicta probabiliori;
modo judicet eam esse veram; nam si falsam judicaret, age-
ret contra conscientiam. Prob. primò. Quia confessarius, ut
ipse Soto fatetur relicta sua opinione probabiliori, potest
& aliquando tenetur sequi opinionem pœnitentis probabi-
lem; ergo & potest eam sequi opinionem probabilem, quam
ipse probabilem putat & veram; secundo, si probabilior
semper

semper sequenda esset, id esset, quia magis videtur inclinare
 ad veritatem, vel quia esset securior. Hæc Busæus.

Quæres: Quæ opinio dicatur probabilis & tuta. Resp.
 Opinionem illam ordinariè probabilem esse, quæ à multis
 gravibus & peritis viris defenditur, & veris fundamentis, &
 multis rationibus nititur, quibus argumenta contraria facile
 solvantur, etiamsi opposita habeat plures auctores, & opti-
 ma etiam argumenta. Dixi ordinariè, quia aliquando est
 probabilis sententia; quæ unius quidem vel alterius aucto-
 ritate nititur, sed rationibus tam claris ac solidis, ut recta ra-
 tio dicat, hos verum attigisse: & praxis ipsa hoc verum esse
 confirmat, nam nullus est celebris novus Doctor, qui non
 novas aliquas habeat opiniones, quæ antiquioribus jam
 sunt probabiliores. Busæus.

Quæres: Liceatne opinionem sequi duorum aut trium
 Doctorum, relicta communi. Resp. Licere aliquando. Ratio,
 quia tam firmis potest nitri fundamentis, ut recta ratio di-
 cat, hos paucos potius attigisse veritatem, quam plures.
 Unde apud Rosell. Sylv. & Angl. in *v. opinio*. Panorm. dicit,
 inter plures opiniones eam sequendam, quæ meliori nititur
 ratione. Resp. 2. licitum esse, aliquando sequi unius celebris
 Doct. opinionem, relicta communi, in casu aliquo particu-
 lari. Resp. 3. Semper licere sequi opinionem celebris Docto-
 ris, quando non pugnat cum communi sententia DD. Et
 Canonistæ dicunt, ut habet Sylv. Rosell. Angl. quando cum
 gloss. in jure est aliquis plenius, vel classicus Doctor, licitum
 esse sequi ejus opinionem, etiamsi cum communi pugnet;
 imo dicunt, hoc ipso, quod cum gloss. aliquis consentiat,
 opinionem esse communem, ut habet Sylv. Hæc Busæus.

Quæres: An liceat sequi opinionem propriam, relicta
 communi. Resp. cum Sylv. Angl. Rosell. ordinariè non lice-
 re, nisi quando valde firma & certa ratio oppositum sua-
 deat, & evincat, qualis ratio non facile excogitari potest,
 nisi ab hominibus ingeniosissimis. Busæus.

Quæres: An liceat sequi opinionem recentiorum, relicta
 antiquorum, & opinionem Scholasticorum, relicta opinio-
 ne SS. Patrum; & denique Canonistarum, relicta Theologo-
 rum. Resp. 1. cum Sylv. & Angl. ordinariè quidem sequen-
 dam opinionem antiquorum, eo quod temporis diuturni-
 tas videatur eis reconciliasse aliquam auctoritatem, quia
 tamen, inquit, intellectus recentiorum aliquando est per-

Spicacior, sequenda potius ipsorum auctoritas, quam
quorum. Resp. 2. Licere etiam aliquando sequi opinionem
Scholasticorum, relicta opinione communi SS. Patrum.
Resp. 3. etiam aliquando licere sequi opinionem Canon-
istarum, relicta opinione Theologorum, Bufæus.

Oratio, Orare.

Vide v. *Officium divinum.*

Qualibet natura rationalis orare potest, quia oratio est
quædam locutio seu petitio, qua cum subiectione petitur à
superiore quod desideratur; & defectu hujus subiectionis
oratio activa nulli personæ divinæ convenit, quia Deus su-
periores non agnoscit, à quo aliquid cum subiectione pe-
tere possit: convenit tamen oratio Christo secundum hu-
manam naturam considerato. Item convenit Angelis, qui
sunt naturæ rationales superiores habentes; & Sanctis in
cælo existentibus, qui non solum pro nobis, verum etiam
pro se ipsis orare possunt, petendo ea quæ pertinent ad be-
titudinem ipsorum accidentalem, ut revelationes aliquo-
rum rerum quas ignorant, felicitatem suorum corporum,
&c. Similiter viatoribus, utpote naturis rationalibus, con-
veniens est oratio, etiam si peccatis obstricti sint: fieri enim
potest ut media oratione exaudiantur & convertantur: &
etiam animabus in Purgatorio existentibus, quæ non so-
lum possunt orare pro se ipsis petendo ut ab igne liberentur,
sed etiam pro viatoribus, quia in statu gratiæ existunt, &
fieri potest ut intuitu petitionis ipsarum Deus viatoribus
bona conferat: singuli fideles postquam ad rationis usum
pervenerunt, tenentur ad orationem jure divino naturali
& etiam ex præcepto religionis, aut aliarum virtutum, ali-
quoties in vita, v. g. in articulo mortis, & quando tentatio-
nes ingruunt cum periculo succumbendi *tom 1. De us, qua ad
privatam Divinam Officii recitationem pertinent, disp. 1. quæst. 1.
punct. 1. num. 1. & seq.*

A D D I T I O.

Qui orat ex obligatione, tenetur attendere, alioquin non
satisfacit Eum. *Oratio 1. Nav. cap. 25. num. 97. 105. 107. Vide
Toll. 2. c. 13. num. 9.*